

PIRÁTSKÉ LISTY

KLADNO | SENÁTNÍ OBVOD 30 | 2020 | SENAT.PIRATI.CZ | ADELASIPOVA.CZ | NEPRODEJNÉ

ADÉLA ŠÍPOVÁ DO SENÁTU

ADÉLA ŠÍPKOVÁ

Kandidátka do Senátu
v obvodě č. 30 – Kladno,
advokátka, matka
pěti dětí a cyklistka

„POPERU SE ZA VÁS!“

Narodila jsem se v roce 1980 ve Vlašimích. Dětství jsem prožila v Praze, odkud pochází část mé rodiny. Rok 1992 jsem strávila u své tety a strýce v Sydney, kam jsem chodila do veřejné školy. Byla to pro mě obrovská životní zkušenost, která mě naučila být vnímavá k odlišnostem různých jazyků, národů a kultur, umět je respektovat, a dokonce se jimi nechat obohatit. Ve dvanácti letech jsme se s rodiči a bratrem přestěhovali na statek v malé obci Dolany na Kladensku. Na Kladně jsem vystudovala gymnázium. Po maturitě jsem se vdala a přestěhovala se za svým manželem o pár kilometrů dál, do Doks, kde s našimi pěti dětmi bydlíme dosud.

Po narození mé první dcery jsem zahájila studium Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Po studiích jsem vstoupila do advokacie, nejdříve jako advokátní koncipientka u kladenského advokáta JUDr. Josefa Holuba a po advokátních zkouškách jako trvale spolupracující advokátka ve velkých advokátních kancelářích v Praze. Nyní jsem opět samostatnou advokátkou. Mám zkušenosti se všemi právními oblastmi, včetně obhajoby v trestním řízení. Nejvíce mě vždy zajímaly kauzy běžných občanů. Svět velkých korporací mi naopak k srdci nikdy nepřirostl, protože je pro mě většinou příliš odosobněný.

Záleží mi na budoucnosti naší země. Například na tom, aby se demokracie u nás nejen udržela, ale ještě prohlubovala. Věřím schopnostem společnosti neustále nacházet nová východiska. Nemám ráda ustrnutí v mrtvém bodě, a proto jsem vždycky byla dost aktivní ve společenském životě.

Založila jsem několik neziskových organizací a iniciovala poměrně dost občanských či kulturních aktivit. Věřím tomu, že civilizovaný stát se pozná podle toho, do jaké míry mu záleží na nejslabším z jeho členů a nakolik dokáže uspokojovat oprávněné potřeby všech bez rozdílu. A k tomu je třeba zapojit se do veřejného dění. Vedu k tomu se svým manželem i své děti a doufám, že se nám to daří.

V poslední době se aktivně zapojuji do diskuse ohledně sociálních témat, problematiky životního prostředí a transparentního hospodaření státu. Preferuji podporu běžných občanů před investičními pobídkami zahraničním subjektům, předběžnou opatrnost při rozhodování o zásazích do krajiny před ukvapenými megalomanskými projekty např. v energetice, maximální otevřenost úřadů při hospodaření s prostředky od daňových poplatníků před snahou zvýhodňovat vybrané společnosti při zadávání veřejných zakázek. Ve vyšší participaci občanů na informovanosti a tím pádem i kontrole úředníků vidím správný směr, kterým bychom se měli ubírat.

Svůj volný čas trávím se svou rodinou a přáteli, nejlépe na kole a v přírodě. Jsem vášnivá cyklistka a kolo je pro mě součástí mého životního stylu. Ráda poznávám vše nové a inspirující.

VOLTE ČÍSLO 6, VOLTE ADÉLU ŠÍPKOVOU DO SENÁTU
SENÁTNÍ VOLBY SE USKUTEČNÍ 2.–3. ŘÍJNA 2020
DRUHÉ KOLO SENÁTNÍCH VOLEB SE USKUTEČNÍ 9.–10. ŘÍJNA 2020

CHRÁNIT SLABŠÍ, HLÍDAT SILNĚJŠÍ

Budu prosazovat takové zákony, které zajistí, že se bude dařit všem.

PÉČE O ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ A VEŘEJNÝ PROSTOR

Zanechme dobrou budoucnost nejen našim dětem, ale i dětem našich dětí.

PŘEHLEDNÉ A ODPOVĚDNÉ HOSPODAŘENÍ S DANĚMI

Stát nesmí utrácet za nesmysly. Máme právo vědět, kam proudí naše peníze.

SNADNO PŘÍSTUPNÉ A VSTŘÍCNÉ ÚŘADY

Úřady mají sloužit našim potřebám a nesmějí nám házet klacky pod nohy.

MÍSTO KE ŠTASTNÉMU ŽIVOTU NEZÁVISLE NA PRAZE

Kladensko není a nesmí být pouhou noclehárnou Prahy.

RŮZNÉ NÁZORY, STEJNÁ SNAHA O LEPŠÍ KLADENSKO

Nikdy se nebudu vyhýbat jiným názorům, ani občanům, kteří je přinášejí.

ZVOLIT PIRÁTY DO SENÁTU DÁVÁ SMYSL

Význam Senátu a jeho roli jako protiváhy Sněmovny a pojistky demokracie jsem vnímal vždy. Senátorem jsem se stal v říjnu 2018 a v praxi si následně ověřil, že tomu tak skutečně je a že význam Senátu v posledních letech, kdy nám vládou oligarchické strany s podporou komunistů a extremistů, stále narůstá.

Práci senátora bych rozdělil do dvou rovin. První je práce v obvodu, za který byl senátor zvolen. Denně se na nás obrací občané s různými problémy, nejčastěji jde o dopravu nebo developerské projekty. Senátor by měl fungovat jako ombudsman obyvatel svého obvodu a pomáhat při řešení jejich problémů. V našich kompetencích sice často není problém přímo vyřešit, ale jako senátor mám možnosti, jak lidem pomoci a jejich témata zvedat. Mohu například vystupovat a interpelovat na jednání zastupitelstva měst a obcí, mohu žádat o informace jednotlivé orgány, ministry a politiky. Lidé v obvodu by měli mít na koho se obrátit, to vnímám jako roli senátora.

Senátoři jsou voleni pro celostátní politiku, takže druhou rovinou je samotná práce v Senátu, ať už jde o tvorbu zákonů, jejich projednávání ve výborech, komisích a na schůzích pléna. Senát dává věcem smysl, zdokonaluje legislativní návrhy, hledá nedostatky, a tak předchází přijetí chybných zákonů.

Velkou radost jsem měl po červencové schůzi, kdy Senát schválil novelu ke kompenzačnímu bonusu pro zaměstnance pracující na dohodu. Tzv. dohodáři se vlivem koronavirové krize najednou ocitli naprosto bez příjmu a kvůli špatně nastavenému systému neměli nárok na ošetřovné jako třeba OSVČ. Většinou šlo o matky samoživitelky, které si přivydělávají třeba formou úklidů, doplňování zboží a podobně. Logicky tak během nouzového stavu z domova, kde zůstaly s dětmi, svou práci vykonávat nemohly. O schválení právní úpravy pro kompenzaci dohodářům jsem se aktivně snažil od začátku krize stejně jako kolegové poslanci za Piráty ve sněmovně. V Senátu jsem se snažil prosadit pozměňovací návrh, který by dohodářům ošetřovné zajistil. Bohužel ani přes dlouhou debatu se to nepodařilo. Vláda nakonec pochopila, že jde o velký problém, a po několika měsících se odhodlala i těmto lidem pomoci, za což jsem opravdu rád.

Práce v Senátu je různorodá a často náročná. Když se ale podaří prosadit správnou věc nebo pomoci konkrétnímu občanovi, který se na mě obrátil s žádostí o pomoc, je to neuvěřitelně nabíjející.

V současnosti jsem jediným pirátským senátorem. Větší zastoupení Pirátů v Senátu umožní prosazovat pirátský program i v horní komoře. Pirátské senátory vždy budou bránit nežádoucím změnám Ústavy a podpoří zákony, které budou chránit slabé a hlídat mocné.

Práce v Senátu je různorodá a často náročná. Když se ale podaří prosadit správnou věc nebo pomoci konkrétnímu občanovi, který se na mě obrátil s žádostí o pomoc, je to neuvěřitelně nabíjející. Věřím a těším se, že po říjnových volbách rozšíříme řady pirátských senátorů, ale bez Vašeho hlasu to nepůjde.

Přijďte k volbám 2. a 3. října a podpořte naši kandidátku Adélu Šípkovou do Senátu. Má to cenu a změna je možná! My se o ni díky Vašemu hlasu pokusíme!

LUKÁŠ WAGENKNECHT

senátor

Politika je u nás symbolem sobectví, korupce a vychytralosti, a proto od ní lidé často dávají ruce pryč. To však absolutně neplatí o Adéle Šípkové.

Paní Adéla Šípková je člověk, který má o věci opravdový zájem. Je ochotná investovat nezištně čas do správných a důležitých aktivit. Poznala jsem ji několikrát při práci v neziskovém sektoru. Nebojí se vyjádřit svůj názor a pevně si za ním stát. Nic nevzdává. Nevzdá se, ani když vy sami budete mít problém. Bude tu pro vás. Je to správná volba.

IVANA ČÍŽKOVÁ

předsedkyně spolku Vějíř

OLGA RICHTEROVÁ: U ADÉLY SI VÁŽÍM OSOBNÍHO NASAZENÍ. POMÁHÁ KONKRÉTNÍM LIDEM V POTÍŽÍCH

Sešly jsme se s Olgou Richterovou, pirátskou poslankyní, abychom si popovídaly. Máme spoustu společného. Kromě toho, že jsme obě matkami, zaměřujeme se v politice na podobná témata. A jelikož Olga jako politička působí ve Sněmovně již téměř tři roky, využila jsem příležitosti si s ní některá z témat probrat při mé kampani.

Adéla: Na jaře, ještě v průběhu nouzového stavu, kdy ulice zely prázdnotou, jsem ve spolupráci s Magistrátem města Kladna otevřela bezplatnou právní poradnu s názvem "Antikoro právní poradna". Provozovala jsem ji asi tři měsíce v magistrátní budově Josífka vedle zámku. Vznikla vlastně na popud jedné kladenské zastupitelky, která se mě ptala, jaké jsou možnosti právní pomoci těm nejpotřebnějším, protože měla obavu o to, z čeho budou lidé platit nájemné v městských bytech. Do poradny mi za ty týdny přišlo zhruba 50 lidí, jejichž příběhy mě hodně zasáhly. Proto jsem se jako právnička rozhodla v provozování poradny pokračovat v Kladenském pirátském centru. Mám desítky otřesných případů, kdy vlastně obdivuji odvahu lidí své potíže řešit.

Doteď jsem se ale zabývala případy spíše individuálně a přitom jsem si začala uvědomovat i systémové problémy. A právě na ty bych se chtěla v případě mého zvolení do Senátu zaměřit.

Olga: Já vidím v rámci republiky veliké rozdíly mezi regiony ze sociálního i lidského hlediska. Vidíme kraje, kde každý rok stovky dětí nedokončí vzdělání a opustí školu (Ústecký, Karlovarský), a jiné, kde třeba nejsou tak vysoké příjmy a není tam tolik pracovních příležitostí, ale lidé si v nich hodně cení svých sousedských vztahů a místních vazeb (třeba Vysočina, Zlínsko). U vás na Kladně máte specifickou situaci

díky poměrně blízkému hlavnímu městu, je to tak?

Adéla: Kladno je v tomto ohledu skutečně dost svérázné. Jde o velké město s industriální minulostí, které se dramaticky rozrostlo až v druhé polovině 19. století. Proslavilo se zejména hornictvím a hutnictvím. Tato dvě průmyslová odvětví nalákala do Kladna ohromné množství pracujících. Útlum těžby a ekonomický krach Poldi n.p. zapříčinil tíživou situaci mnoha skupin lidí, kteří přišli o svou práci a mnozí stěžili hledali nové uplatnění. Blízkost Prahy pak pomohla určitému procentu lidí najít novou práci, ale nemálo zůstalo dál nezaměstnaných. Pro některé tedy Praha a okolní provozy zapůsobily pozitivně. Bohužel tím ale na Kladně trpí kulturní a společenský život, protože zde tito lidé čas netráví. Což je samozřejmě škoda. Navíc potíže těch, kteří zůstávají bez uplatnění, se začínají přenášet na další generace. Problém se tak neustále zvětšuje a těch lidí není málo.

Olga: Ano, v celorepublikovém měřítku stovky tisíc lidí nemají budoucnost. Zhruba půl milionu lidí je v dluhové pasti. Stále jsou přítom regiony s malým zastoupením dluhových poraden a řada lidí ani neví o tom, že exekuce proti nim vedená může být neplatná (exekuce mohou být nezákonné z několika důvodů: 1. jde o netransparentní výběr rozhodce, 2. rozhodce rozhodoval v rozporu s dobrými mravy, 3. rozhodce byl ekonomicky podjatý (rozhodoval prakticky jen pro konkrétního věřitele)). Stejně tak byly za měsíc červenec 2020 provedeny exekuční srážky 71 982 důchodcům. Další věc je nedostupné bydlení. Mým cílem je povzbudit obce, aby rozšiřovaly svůj bytový fond. Důležité je mít také krizové byty pro akutní situace.

Adéla: Tohle je na obecní úrovni v Kladně dlouhodobě neřešené téma. Moc mě mrzí, když sleduji, jak na chudých lidech profitují podnikavci, kteří využívají situace, kdy jsou jim ty nejchudší skupiny obyvatel vydány napospas, protože nemají jinou možnost, než jít na ubytovnu. Na Kladně je to výhodný byznys. Aniž bych osočovala lokální politiky, troufám si říct, že jednájí v rozporu s dobrými mravy. Věřím, že se jednou podaří přenastavit systém dostupnosti bydlení tak, abychom dosáhli určité důstojnosti bydlení i pro skupiny obyvatel ohrožené chudobou. Vim, jak ti lidé žijí, zavážím do jejich bydlíšť potravinovou pomoc. Spolupracuji i s kladanskými neziskovými organizacemi. Cítím ale určitou beznaděj, když počet potřebných, kteří se mi hlásí o pomoc, dynamicky roste. A nejsou to jen lidé z vyloučených lokalit. Často jde o seniory nebo invalidní důchodce, kteří nevyjdou s penězi. Tyto skupiny lidí jsou pak nezřídkou zatíženy i exekucemi, a přestože chodí do práce, tak jim nezbyvají peníze na živobytí.

Olga: Exekuce jsou velké téma. I proto jsem ráda, že na jaře kladenská Piráti pořádali konferenci o exekucích. A že se v širších souvislostech věnují tomu, jakou by měla radnice vyvíjet činnost, včetně podpory sociálních služeb.

Adéla: Exekucím se již delší dobu věnuji. Mám zkušenosti coby advokátka, takže vím, jak to chodí. Bohužel musím konstatovat, že lidi exekuce zatěžují skutečně nad míru. Jedním z problémů jsou staré exekuce. Lidé za mnou přicházejí a v 80% nemají vůbec přehled o tom, jaké exekuce jsou proti nim vedeny a kde by mohli získat informace. Je obtížné pak takové případy rozplétat. Mnoho exekucí jsou historické exekuce, u kterých ani nikdo nečeká, že budou uhrazeny. Kvůli nim však tito lidé nepracují, protože jakmile by někde

vykázali nějaký příjem, okamžitě o něj přijdou. Nevyužijí tedy svůj pracovní potenciál, což má dopad na ekonomiku státu. Vyřešit staré exekuce vedené často na základě neplatných rozhodčích doložek je podle mě cesta, jak lidem a celé společnosti pomoci.

Olgo, na závěr ještě jedna otázka z jiného soudku. Volební kampaň zatím neběží zas tak dlouho a už jsem si vylechla pár nevybíravých komentářů. Nejednou se na mě i na ulici někdo zle podíval jen proto, že jsem stála pod pirátským stanem. Když jsem se pak s těmi lidmi dala do řeči, zjistila jsem, že o Pirátech kolují různé lži. Jedna z těch absurdních je třeba ta, že se Piráti snaží vzít důchodcům řídičské průkazy nebo že jim chtějí odebrat volební právo. Což je absolutní nesmysl. Vim, že i ty se s takovými věcmi často potýkáš. Jak to zvládáš?

Olga: Samozřejmě, štve mě, že někteří lidé cíleně šíří i o mně osobně lži. Ale na druhou stranu, na internetu lze kromě lží a hoaxů snadno dohledat i to, co reálně děláme. Třeba na webu piratipracuji.cz je naše práce vidět. A stejně tak je i spousta práce za tebou, Adélo. Vážím si tvého osobního nasazení v pomáhání konkrétním lidem v potížích, kteří chtějí změnit svůj nepříznivý stav. Nezačínáme všichni na stejné startovací čáře, a je i pro veřejné finance dobře, když lidé dostanou druhou šanci. A s tím jim právě ty pomáháš.

1 S naším krajským lídrem Jirkou Snížkem (vlevo) a Cyrilem Kokym, kolínským kandidátem do Senátu, jsme se potkali na pražské Prague pride.

2 Industriální památky v okolí Kladna mám moc ráda. Ideální místo na focení pro mou senátorskou kampaň.

3 S Ivanem Bartošem a dalšími kolegy jsme otevřeli Kladenské pirátské centrum.

4 Tohle je pirátská lavička. Takové sami vyrábíme a umísťujeme je ve veřejném prostoru místo otravných billboardů.

5 Jsem vášnivá cyklistka, protože kolo je pro mě součástí mého životního stylu. A ráda poznávám vše nové a inspirující.

SENÁTNÍ OBVOD Č. 30 – Kladno je tvořen jižní částí okresu Kladno ohraničenou na severu obcemi Stochov, Kačice, Libušín, Svinařov, Třebichovice, Jemníky, Knovíz, Podlešín, Zvoleněves, Kamenný most a Neuměřice. Zasaňuje také do severní částí okresu Praha-Západ, ohraničené na jihu obcemi Okoř, Lichoceves a Statenice.

IVAN BARTOŠ: K ČEMU JE SENÁT A PROČ V NĚM MUSÍ PIRÁTI BOJOVAT NEJEN PROTI IMPERÁTOROVI? ODPOVĚĚ NAJDETE V HVĚZDNÝCH VÁLKÁCH

U lidí se často setkávám s otázkou, k čemu nám je proboha vlastně Senát. Je to prý jen pořádně předražené odkládiště politiků. Na to mám pro každého jednoduché doporučení: Půjčte si DVD s Hvězdnými válkami a pochopíte. Když si odmyslíte vědecko-fantastický rozměr ságy, je to totiž právě intergalaktický senát, který dohlíží na vyváženost zájmů jednotlivých planet (zemí) Spielbergovy galaktické republiky. Funguje jako místo, kde se řeší bezpráví a konflikty. I jako pojistka proti tyranům či uzurpátorům z „temné strany síly“.

Kultovní sci-fi série jde ale v poučnosti ještě dál – v jednom z pokračování názorně ukáže, co by se stalo, kdyby taková pojistka míru a prosperity zmizela, popřípadě selhala. Právě to se odehraje v nové trilogii, když senát předá v době ohrožení veškeré pravomoci jedinému člověku. Ten sám sebe prohlásí za imperátora a republiku pak za svou novou intergalaktickou říši.

KOMU SE HODÍ OMEZOVAT PRAVOMOCI SENÁTU?

Vraťme se ale nyní zpátky z fikce do České republiky. Náš Senát, tedy horní komora Parlamentu, naštěstí neselhává a funguje jako skutečná pojistka demokracie. Zní to sice velice abstraktně, v praxi se to ale dotýká každého z nás – chrání nás před kýmkoliv, kdo by nám chtěl diktovat, kde a jak žít, co můžeme vlastnit nebo říkat. Proto je častým terčem posměchu a shazování z úst členů vládnoucí strany i samotného premiéra. Do Senátu totiž dlouhé

prsty Andreje Babiše ani jeho spřízněnců nedosáhnou. Podobně jako intrikánský kancléř Palpatine ve zmiňované hvězdné sáze by nejraději roli horní komory okleštili, ba ji rovnou rozpustili. Piráti naopak chtějí posílit nezávislost, demokracii a liberálně progresivní rozměr této instituce. Věřím, že toho i díky Vaší rostoucí podpoře v následujících volbách dosáhneme.

KDYŽ BUDE NÁS VÍC, NEBUDEME SE BÁT VLKA NIC

Že sliby myslíme vážně, je vidět i na našem stávajícím – za Piráty jediným zvoleným – senátorovi Lukáši Wagenknechtovi. Jde o špičkového auditora, který dělal svou práci tak dobře, až se dostal do nemilosti svého původního zaměstnavatele na Ministerstvu financí. Tím nebyl nikdo jiný než (tehdy ještě ministr) Andrej Babiš. Ostatně ten si dnes v roli premiéra neodpustí ob týden do Lukáše „kopnout“. V senátním klubu SEN21 pak úspěšně pracují další tři senátoři zvolení s podporou Pirátů.

Naší ambicí je po podzimních volbách mít v horní komoře alespoň pět zástupců, abychom mohli sestavit vlastní senátní klub. I díky spolupráci jeho členů budeme moci dál pokračovat v cestě, kterou jsme započali před jedenácti lety a na níž krůček po krůčku děláme naši zemi o něco lepším místem k životu. Bez imperátorů či jiných temných sil. Za tuto náročnou a mravenčí práci vám všem upřímně děkuji.

PhDr. Ivan Bartoš, Ph.D.
předseda Pirátské strany, poslanec

NENECHME SAMOŽIVITELE NA HOLIČKÁCH

Letošní rok a jarní karanténa přinesla mnoho nečekaných situací, které do té doby nezažil nikdo z nás. Jednou z tichých skupin lidí, kterých se to dotklo velmi citelně, jsou rodiče samoživitelé. Zmatky okolo ošetřovného, nejistá situace mnoha firem, nejistota, kdy se otevrou školy a školky, kdo do nich bude moct chodit, to bylo jen špičkou ledovce.

Ze dne na den se zastavil chod v celé zemi, byly zavřeny školy a školky a dlouhou dobu nebylo jasné, kdo bude mít nárok na ošetřovné, v jaké výši a jak dlouho bude vypláceno. Tomuto tématu se ve velké míře věnovala pirátská poslankyně Olga Richterová a její tým. I díky nim nakonec na ošetřovné dosáhlo větší množství lidí, než se na začátku zdálo (ze začátku se například neřešili lidé pracující na dohody, kterých je mezi samoživiteli velký podíl). Nicméně dávky nebyly vypláceny včas, úřady byly zahlceny a nestíhaly, v červnu a červenci se mnohokrát teprve doplácely dávky za minulý měsíc. Rodič samoživitel se tak najednou ocitl ze dne na den ve velmi nejisté situaci, kdy zůstal zcela bez prostředků, protože ne vždy druhý rodič platí alimenty řádně a včas. V tuto chvíli roli státu suplovaly různé neziskové organizace, které samoživitelům pomáhaly například s velkými nákupy potravin a základní drogerie.

Od července navíc samoživitelé musí znovu dokazovat, že v jejich domácnosti nežije druhý rodič, pokud si požádali o příspěvek

na bydlení. Což je podmínka občas velmi těžko splnitelná. Ne vždy je druhý rodič ochotný komunikovat a spolupracovat. Samoživitel tak má o starost navíc a dokud se mu nepovede toto potvrzení sehnat, nemá na příspěvek nárok. Jak získat od expartnera například nájemní smlouvu z jeho nového bydliště? Jedná se o velkou byrokratickou překážku, která způsobí, že na příspěvek dosáhne méně lidí, než na něj má ve skutečnosti nárok.

Nyní nás čeká podzim, opět se otevrou školy a školky. Jak jsme na to připraveni? Ošetřovné se nyní opět bude vyplácet jen po dobu devíti dnů (v případě samoživitelů dnů šestnácti). Co se stane, když bude rodina opětovně v karanténě, nikdo neví. Musíme předcházet situacím, kdy rodiče nemají žádné finanční prostředky a nemají z čeho zaplatit nájem a za co nakoupit jídlo pro svoje děti.

BLANKA CHARVÁTOVÁ
samoživitelka, máma dvou dětí,
hrdá Pirátka, zastupitelka na Praze 21

PROGRAM

SILNĚJŠÍ POMÁHAJÍ SLABŠÍM

V oblasti sociální politiky zdůrazňuji potřebu řešení trhu s bydlením, což má viditelný dopad na všechny oblasti života. Kdo má stabilní bydlení, má stabilní práci, může vychovávat své děti v klidu a může se zapojit do společenského dění ve své obci.

Zároveň hledám koncepční řešení dluhových pastí, které ohrožují nejen jednotlivce, ale v konečném důsledku celou ekonomiku státu. Je třeba nepřestat si všimát potřeb lidí v nelehkých životních situacích, kteří jsou v krizích nejvíce postižení. Jde o rodiče samoživitele, lidi bez práce, nemocné, stárnoucí a opuštěné.

Narůstající chudoba totiž poškozuje nás všechny, přicházíme o ideje a talenty těch, kteří pracují mimo systém a ukrývají se v šedé ekonomice. Tito lidé přicházejí o naději na dobrý život. Chci, aby se dařilo dobře všem.

STRATEGICKÁ PÉČE O ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ A VEŘEJNÝ PROSTOR

Kvalita života je velkou měrou závislá na kvalitě životního prostředí. V této oblasti budu prosazovat legislativní návrhy, které povedou k řešení problematiky sucha, nakládání s odpady, klimatických změn a hospodaření s půdou.

Nesmíme zavírat oči před dopady našeho nešetrného nakládání s přírodou. S přírodou musíme zacházet ohleduplně, je to náš společný prostor. Zasadím se o dobrou budoucnost nejen našich dětí, ale i dětí těchto dětí.

PŘEHLEDNÉ A OTEVŘENÉ HOSPODAŘENÍ S PENĚZI OBČANŮ

Stát musí hospodařit s penězi maximálně hospodárně. Všichni platíme daně a ty tvoří rozpočet. Máme tedy právo vědět, jak je se státními penězi nakládáno. Zasadím se o co nejotevřenější hospodaření a nejefektivnější utrácení tak, aby výsledek přinesl co možná nejvyšší prospěch nám všem.

PRIORITY SENÁTNÍHO OBVODU – KVALITNÍ ŽIVOTNÍ PROSTOR NEZÁVISLÝ NA METROPOLI

Záleží mi na mém obvodu a na vás, mých sousedech. Budu usilovat o kvalitnější život na Kladně a v okolních obcích. Je třeba zde najít vše potřebné ke šťastnému životu, a to bez únavného dojíždění do Prahy. Kladensko nesmí být noclehnou Prahy.

KLIMATICKÁ ZMĚNA JAKO PŘÍLEŽITOST

Posledních pár let bylo jiných. V zimě napadlo málo sněhu, v létě nás trápilo nepříjemné sucho a tropické teploty. I ti největší popírači příznávají, že se „globální oteplování nejspíš opravdu děje“. Někteří samozřejmě stále tvrdí, že to nebude vinou člověka, pravdou ale je, že lidstvo nyní vypouští do ovzduší asi 11x více oxidu uhličitého, než kolik vypouštělo například za první světové války – v dobách masových přesunů vojsk po železnici a v době staveb ocelových křižníků. Tento plyn přitom brání vyzařování tepla ze Země zpět do vesmíru, a planeta se tak ohřívá.

Abychom zabránili nevratným škodám, uzavřela Evropská unie s Čínou, Indií a ostatními státy planety tzv. Pařížskou dohodu. Cílem je omezit tvorbu oxidu uhličitého tak, aby teplota na Zemi vzrostla nejvýše o 2 stupně Celsia v porovnání s dobou před průmyslovou revolucí. Abychom toho dosáhli, budeme muset značně modernizovat naše hospodářství. Chceme-li si zachovat konkurenceschopnost, stejně nám nic jiného nezbývá. Řada států po celém světě zavádí daně z vypouštění oxidu uhličitého a nebude chtít na svůj trh pouštět výrobky ze zemí, které to nedělají.

Čistá ekonomika není nutné zlo. Udržitelná změna by měla přicházet i zezdola, od jednotlivých obcí a krajů. Je tu prostor pro spolupráci – Evropa přichází s nabídkou prostředků pro hladký přechod na novou čistou ekonomiku. Evropská investiční banka poskytuje půjčky na projekty, které omezí tvorbu oxidu uhličitého. Z Fondu pro spravedlivou transformaci bude EU přispívat oblastem, které jsou nejvíce závislé na těžbě a spalování uhlí a jiných

zastaralých formách průmyslu. V Česku by se to mohlo týkat například Ústeckého, Moravskoslezského a Karlovarského kraje. Proto je víc než důležité, aby místní politici chápali, jak tyto peníze využít pro modernizaci našeho hospodářství, a nezkoušeli je zneužívat pro udržování zastaralých výrobních, stavbu nesmyslných rozhledů v údolí nebo pro své osobní obohacení.

Česko je tradiční průmyslový stát a plánovaná modernizace pro něj představuje obrovskou příležitost. Poptávka po ekologičtějších řešeních vytváří zakázky pro automobilový a strojírenský průmysl. Budování chytrých sítí zase znamená nové příležitosti pro český IT sektor. Máme neopakovatelnou šanci získat na bouřlivě se rozvíjícím trhu silné postavení. Musíme ale být šikovni a rychlí. Odložme představy, že jediná pořádná továrna je taková, která hodně čadí.

MIKULÁŠ PEKSA
europoslanec

VODU ŘEŠÍME TEĎ A POTŘEBUJEME „PARTÁČKY“ I V SENÁTU

S tématem hospodaření s vodou a klimaticky odolné krajiny Piráti kandidovali do poslaneckých voleb roku 2017. Řadu navrhovaných opatření jsme v tomto volebním období představili, některá prosadili. Tématům sucha, vody, krajiny a klimatické změny se věnujeme i v rámci dalších aktivit – pořádáme vzdělávací akce či poslanecké semináře o dostupnosti, kvalitě a ceně pitné vody, financování ochrany klimatu, budoucnosti našich lesů a kůrovcové kalamitě, agrolesnictví nebo potenciálu konopí.

Změna klimatu mění rozložení a intenzitu dešťových srážek v rámci území a v průběhu celého roku. V důsledku stále rostoucí teploty dochází ke zvyšování výparu vody z krajiny. To má přímý vliv na snižování hladin podzemních a povrchových vod. Dopady klimatických extrémů prohlubuje špatné hospodaření s krajinou, protože vyprahlá půda není schopna vodu zadržet. Dobrá správa celé krajiny je tedy součástí odpovědi na projevy klimatické změny.

Bez motivovaných hospodářů ale nelze odolné a zdravé krajiny dosáhnout. Náš cíl je proto spojit všechny klíčové hráče, pracovat se znalostmi a fakty a to vše ekonomicky udržitelným způsobem.

Zásadní je ochrana všech vodních zdrojů. Musíme hledat nové vodní zdroje, investovat do technologií na úpravu pitné vody, správy a údržby vodovodů a kanalizací. Je nutné neplýtvat pitnou vodou na zalévání a jiné činnosti (voda.pirati.cz).

Přestože jsme udělali už kus práce, výrazně víc je jí před námi. Abychom dokázali udělat tolik potřebné změny v zákonech, nastavení státní správy i každodenní praxi, potřebujeme politickou sílu – na radnicích, v krajích, v Poslanecké sněmovně a také v Senátu. To je důvod, proč jsem rád, že Adéla Šipová kandiduje do Senátu, a proč jí podporuji. Chápe význam ochrany krajiny a vody a moc dobře ví, jak důležité je, aby stát byl pro lidi, kteří v krajině hospodaří, zlepšují ji a chrání, partnerem a pomocníkem, nikoliv jen drábem.

Vím, že Adéla bude skvělou „partáčkou“, na kterou se budeme v naší misi za ozdravení krajiny a lepší hospodaření s vodou moci spolehnout. Prosím, podpořte její i vy.

RADEK HOLOMČÍK
poslanec

O KRAJINĚ A ZEMĚDĚLSTVÍ SE SEDLÁKEM POD MILEŠOVKOU

Příroda, životní prostředí, to je pro mě velké téma. Moc mě proto potěšilo, když mi vyjádřilo podporu hnutí SENÁTOR 21. Za ně totiž ve volebním obvodu Louny do Senátu kandiduje Daniel Pitek, který je také znám jako sedlák pod Milešovkou.

Daniel je sedlák a lesník, který hospodaří na 600 hektarech půdy kolem nejvyšší hory České středohoří Milešovky. Jak sám říká, vytvořil si tady v české krajině svůj malý ráj, takovou indiánskou rezervaci, a splnil si tím svůj sen z dětství. Na ploše, kterou obdělává, uplatňuje postupy předchozích generací, mechanismy na udržení vody v krajině a zachování druhové rozmanitosti. Díky svým zkušenostem předsedá hodnotitelské komisi projektu Pestrá krajina, který oceňuje a medializuje ty hospodáře, kteří se jako on věnují udržitelnému a šetrnému zemědělství.

Vzhledem k tomu, že jsem převážnou část života strávila na vesnici a ochrana životního prostředí je mou volební prioritou, na osobní setkání se sedlákem Danielem jsem se opravdu těšila. Doteď si pamatuji, jak mě nadchl na jedné demonstraci pořádané Milionem chviliek pro demokracii, když vyhlásil, že je schopen přijet demokracii bránit i na traktoru. To také následně udělal. Tím, co dělá a jak zastupuje zájmy menších zemědělců, si mě získal už loni, nebudu lhát. Když pak tedy vznikla možnost si s ním promluvit v rámci vzájemné podpory v kampani, neváhala jsem. Ráda věcem opravdu rozumím a nedostanete lepší vhléd do problematiky než od někoho, kdo je v tématu každý den.

A někdy je to opravdu práce každý den, celý den. To jsem zjistila ve chvíli, kdy jsem si s Da-

nielem chtěla domluvit schůzku. Moje původní představa byla taková, že předem pošlu otázky a pak se sejdeme a promluvíme si. To mi ale nevyšlo. Je léto, senoseč a práce na sedláka prostě nepočká. Museli jsme tedy improvizovat, ale ve finále si myslím, že mi společně strávený čas dal mnohem víc, než jsem původně myslela.

Vzhledem k tomu, že mým dětem není příroda a zemědělství cizí, rozhodla jsem se je vzít s sebou. Vyrázili jsme tedy směr České středohoří. Když jsme dojeli na místo, pokusila jsem se Danielem zavolat, ale to vás taky jen tak nenapadne, že uprostřed pole telefon nebude mít moc dobrý signál. Naše komunikace tedy byla všelijaká, ale nakonec jsme se zvládli domluvit a Daniel si pro nás přijel na náves v traktoru. Poté, co povozil děti, jsem přišla na řadu já a mohli jsme si konečně promluvit. Během našeho „jednání“ zvládl sklídit dvacet balíků sena a já jsem tam s ním strávila místo jedné plánované hodiny čtyři.

Když jsme s Danielem projížděli skrz krajinu, ukázal mi svoje pozemky. Nikde žádné lány kukuřice ani řepky. Zato jsem viděla mnoho pastvin, posečených i neposečených. Seče se totiž podle promyšleného plánu tak, aby živočišné z posečených luk a pastvin měli možnost v klidu přesídlit do jiných travin a spokojeně žít dál. Týká se to hmyzu, ptactva i drobných savců. Další věc, které jsem si všimla, bylo velmi příjemné ovzduší i přes to, že zrovna panovala vedra. Svým hospodařením totiž Daniel zvyšuje zádržnost vody v půdě a pomáhá tak v krajině udržet vláhu, což je v létě hodně znát. Na pastvinách jsou solitérní stromy. Sice to určitě představuje komplikaci pro stroje, ale vyplatí se. Stromy v krajině mají svou nepostradatelnou roli. Pod Milešovkou jsou lesy listnaté, odolnější dřeviny. Můžete zde taky spatřit mnoho mokřadů, vrb, pastvin z bývalých polí, neposečené oblasti, kde zvířata mají klid a mohou se tam z polí přesunout. Obhospodařova-

ná půda se tak prolíná velmi příjemně s „divokou“ přírodou a těží z toho všichni.

Na závěr jsme se zabývali i systémem dotací pro zemědělství. Naprosto souhlasím s tím, že současný systém dotací je špatný, protože zvýhodňuje velké podniky typu Agrofert a jiné obrovské zemědělské koncerny. Dotace jsou momentálně nastaveny tak, že motivují podniky k hospodaření za účelem maximálního výnosu bez ohledu na krajinu. Tím dochází k znevýhodnění menších zemědělců, kteří hospodaří udržitelně. Za nás je tedy systém dotací potřeba změnit. Jak sám Daniel říká, měli bychom dosáhnout toho, aby nám krajina okolo nás dala to, co potřebujeme k životu, ale aby nám to dala způsobem, který bude trvale udržitelný i pro generace, jež přijdou po nás.

Spoustu věcí jsem už dříve teoreticky znala, ale návštěva pod Milešovkou mi pomohla utvrdit se v názoru, že je potřeba, aby se do Senátu dostali odborníci a praktici typu sedláka Pitka, kteří převádí svá slova v činy a kterým jde o budoucnost naší krajiny.

Adéla Šipová

KULTURNÍ PAMÁTKY CHCEME ZACHOVAT I PRO DALŠÍ GENERACE

Piráti deklarovali ve svém volebním programu do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky v roce 2017, že památky chtějí zachovat i pro další generace s požadavkem, aby odborná vyjádření Národního památkového ústavu byla závazná. Dnes mají totiž stanoviska památkového ústavu pouze charakter doporučení. Téma tzv. dvojkolejnosti památkové péče rezonuje i mezi odborníky, to mimo jiné potvrdil zaplněný prostor Konírny Šternberského paláce, kde jsem v březnu 2019 uspořádal seminář *Památková péče a stavební právo*.

Připravil jsem proto novelu zákona o státní památkové péči, která si klade za cíl provést transformaci organizačního uspořádání státní památkové péče spojením odborné a výkonné složky do jednoho úřadu s rozhodovacími pravomocemi a závaznými souhlasnými stanovisky. Tedy vznik Národního památkového úřadu a krajských památkových úřadů s detašovanými pracovišti v obcích s rozšířenou působností. Vyřeší se zejména problém chybějícího odborného zázemí při posuzování žádostí v oblasti památkové péče, urychlí a zjednoduší celý proces vyřízení jednotlivých žádostí a ušetří peníze z obecních rozpočtů, neboť podřízené památkové úřady budou nově financovány ze státního rozpočtu.

Navržené změny by přispěly k náležitému plnění závazků vyplývajících z Úmluvy o ochraně architektonického dědictví Evropy a dalších mezinárodních úmluv týkajících se ochrany kulturního dědictví, ke kterým se Česká republika zavázala. Z těchto mezinárodních závazků vyplývá také jedna z dalších priorit Pirátů, kterou je účast spolků na ochraně památek. Je důležité hledat rovnováhu všech zájmových pohledů na problematiku státní památkové péče, která se musí stát přehledná, srozumitelná a předvídatelná.

LUKÁŠ ČERNOŠSKÝ
poslanec

NIKDO NESMÍ ZŮSTAT NA VEDLEJŠÍ KOLEJI

Kandidovala jsem do parlamentu s heslem „aby nikdo nezůstal na vedlejší koleji“. Za tím si stojím nejenom já, ale i Piráti obecně – jen v takové společnosti se bude lépe žít nám všem. Během akutní koronakrizy jsme proto vládě připomínali skupiny lidí, na které zapoměla. A jsem moc ráda, že ti pracující, kteří byli opatřeními zasaženi a platili pojistné, ale pracovali na dohodu, nakonec přece jen díky tlaku Pirátů a zejména Mikuláše Ferjenčíka získali nárok na kompenzační příspěvek. Mají i prodlouženou dobu na podávání žádostí. Vláda tímto opomíjením „dohodářů“ (i prosadit ošetřovné pro tuto skupinu lidí platících pojištění nám trvalo několik týdnů) pěstovala pocit nespravedlnosti mezi pracujícími. Považuji to za velký omyl. Už tak jsou ve společnosti dost hluboké příkopy. A v budoucnu se nám to vymstí – přesvědčení, že mě společnost nechala na holičkách, se vždycky vrací jako bumerang.

CHYTRÁ ŘEŠENÍ, NE ZMRAZENÍ CELÉ ZEMĚ

První část koronavirových opatření jsme přitom zvládli zejména díky zodpovědné reakci široké veřejnosti a vzájemné ohleduplnosti. Velice si toho vážím. S Piráty jsme se zapojili nejen do šití roušek či velmi aktivního tištění 3D štítů, ale členové Pirátů se angažují jak v iniciativě Covid19CZ, která mimo jiné vyvinula aplikaci eRouška, tak v iniciativě CoroVent, která vyrobila plicní ventilátory. Také jsme

navrhli celkový plán pro následné měsíce i další roky s názvem „Budoucnost řešíme teď“ (www.budoucnostresimeted.cz).

V části věnované zdravotnictví v plánu „Budoucnost řešíme teď“ zdůrazňujeme potřebu umět navýšit kapacitu testování zhruba na 30 tisíc testů denně (tedy včetně odběrů), nutnost dostatečného počtu proškolených lidí na trasování a sdílení anonymizovaných dat s vědeckou veřejností. Proč? Jen pokud dovedeme chytře izolovat lokální ohniska nákazy, předejdeme opětovnému zmrazení chodu celého státu a snížíme riziko druhé masivní vlny epidemie.

A EKONOMIKA? KLÍČOVÉ JSOU EXEKUCE A PODPORA ČESKÝCH FIREM

Chceme podpořit české, popř. evropské společnosti veřejnými zakázkami, zaměřenými na už schválené projekty a projekty obnovy veřejné infrastruktury (nemocnice, školy, knihovny, dopravní stavby...). Zakázky musí být dostupné i pro malé firmy. Stejně tak je důležitá podpora startu podnikání, např. je možné zrušit minimální vyměřovací základ sociálního a zdravotního pojištění v prvním roce (s podmínkou, že na jednu fyzickou osobu je toto možné udělat např. jen jednou za 10 let). Piráti stejně tak předvedli, jak by bylo možné založit firmu během jednoho dne on-line. Chceme, aby si stát podržel některé prvky elektronizace, které zavedl v důsledku karantény.

Stále ale hrozí exekuční pasti. Exekuční řád předložený Piráty a založený na principu „jeden dlužník – jeden exekutor“ vláda dosud nezměnila. Jenže právě náklady na komunikaci s několika exekutory u jednoho dlužníka a vysoké pokuty při proměškání lhůt zaměstnavatele odrazují od přijímání pracovníků v exekucích. Povede-li se nám dostat alespoň část z více než osmi set tisíc lidí v exekucích z šedé ekonomiky, přinese to státu jen na odvodech zhruba 20 miliard korun ročně.

OLGA RICHTEROVÁ
poslankyně

SENIORŮM HLAVNĚ NASLOUCHAT

Být seniorem neznamená být případem sociální péče. Starší lidé nás mohou inspirovat a obohatit svými zkušenostmi i nadhledem, musíme jim k tomu ale vytvořit prostor. Seniorský věk přináší sice některá omezení, ale také cenné zkušenosti a rozhled. Úkolem nás politiků musí být aktivní přístup k propojení generací a k využití zkušeností, které s sebou senioři nesou. Často jsou to zkušenosti z dob, které mladší generace nezná, ale které s sebou nesou významné společenské memento. Musíme umět tyto zkušenosti zužitkovat a předat dalším generacím.

Náš každodenní běžný život ovlivňují moderní technologie, které ovšem ne každý z nás dokáže ovládat. Senioři potřebují naši pomoc s tím, aby se naučili používat mobilní telefony, počítače, sociální sítě, aby nedocházelo k jejich izolaci. V době koronavirové se tato potřeba ukázala více než kdy jindy – ten, kdo ovládal moderní technologie, mohl zůstat v kontaktu se svým okolím například pomocí videohovorů. Měli bychom tedy podporovat socializační

programy seniorů spojené s osvětou o používání těchto moderních technologií.

Je také naším úkolem pomáhat jim s nástrahami moderního věku, například s nepravdivými, lživými informacemi, které se na internetu a sociálních sítích objevují. Je na nás vysvětlit jim, co to jsou hoaxy a že ne vše, co si přečtou, je pravda – o Pirátech už takových nepravdivých zpráv bylo napsáno víc než dost.

Politici musí při přijímání legislativy myslet na svoje starší občany a na omezení, která nás ve vyšším věku provázejí. Musíme přemýšlet nad tím, jak se seniorům nakupuje, jak dobře či špatně se dopravují, jak se orientují v našich městech, zda se mají na koho obrátit, nerozumí-li zákonům. Být seniorem není handicap, je důležité jim poskytnout oporu a podporu, aby se jim v dnešním rychle se měnícím světě dobře žilo.

Mnoho seniorů se potýká také s problémem neznalosti anglického jazyka. Časté a mnohdy zbytečné používání anglicismů, zejména

mezi politiky a mladou generací, vytváří zbytečnou mezigenerační bariéru. Senioři nám musí rozumět, mají-li chápat a přijímat naše politické návrhy a podílet se na správě země.

Budme ohleduplní a všimějme si lidí kolem nás. Mluvme s nimi a když je třeba, nabídneme svoji pomoc. Někdy stačí jen vyslechnout, někdy donést nákup, nebo vyvenčit psa. Jsou to maličkosti, které někomu jinému může pomoci zvládnout den.

JIŘÍ KADEŘÁVEK
zakladatel České pirátské strany,
kandidát do Senátu ČR
ve volebním obvodu
Brno-město

KLADNO KULTURNÍ

Kladno mělo v historii mnoho různých charakteristik, např. rudé nebo město sportu. Bylo však někdy vůbec Kladno kulturní? Odpovědí je jednoznačné ano. Jak moc ale umí město toto téma uchopit a vytvořit pro kulturu vyhovující podmínky?

Kladenská kultura byla vždy osobitá. Aby také ne, její kořeny vycházejí z průmyslové historie města. Z prostředí, kde ryzost charakteru definovala spolehlivost kamarádů při těžké fyzické práci. Velkou inspirací byly provozy Poldi i díky dvěma nejznámějším ikonám kladenské kultury, sestřím Válovým. Nutno podotknout, že jejich odkaz ve městě přetrvává díky dlouhodobé práci sochařky a kurátorky Dagmar Šubrtové. Tě se také podařilo spolu s dědici zpřístupnit ateliér sester Válových.

Dalším významným počinem na poli kladenské kultury jsou tradiční Kladenské dvorky. Již od jejich samotného počátku v 80. letech minulého století byly Dvorky vždy založené na osobním nasazení a energii pořadatelů, dříve výtvarníků, dnes členů Spolku Podprůhon. Postupně se k výstavám výtvarného umění přidala hudební a divadelní produkce a vznikla tak akce, která již k městu neodmyslitelně patří.

S tradicí více než 40 let fungovala v Kladně Malá galerie České spořitelny, a to hlavně díky fotografovi Jiřímu Hankemu. Touto galerií s důkladně vystavěnou dramaturgií prošel každý, kdo v české fotografii něco znamenal. V roce 2019 došlo k jejímu uzavření a následně na její činnost navázal Kabinet fotografie v Kladenském zámku. Dalším příkladem neskutečného nasazení je spolek Halda, který stojí za nově vzniklým Muzeem věžáků, pořádá mnoho společensko-vzdělávacích akcí a v neposlední řadě vydává publikace, které významně přispívají k poznání města a jeho historie.

Co se týká osobního nasazení, není možné nezminit působení divadelních amatérských spolků. Můžeme být pyšní na skvělé amatérské soubory,

kteří zde působí. Divadlo V.A.D pravidelně sklízí úspěchy u diváků i kritiků na mezinárodních festivalech. Soubor Kladina pravidelně hostuje v pražském Činoherním klubu a v neposlední řadě také Hotel 0, který se vymyká všemu, co jste dosud viděli. Nedávná obnova kina Sokol, která na toto exponované místo v Kladně vrátila život, byla možná opět jen díky nadšení spolku Kladno žije. Momentálně to však vypadá, že spolek bude muset hledat pro své aktivity jiné místo. Toto je skutečně jen pár vybraných příkladů, které ovšem významně určují kladenskou kulturní scénu a ilustrují aktivitu občanů a spolků v této oblasti.

Jak se však ke kultuře staví samotné město? To zřizuje Městskou knihovnu, Městské divadlo Kladno a Divadlo Lampion, dále pak Kladenský zámek a podporuje kulturu prostřednictvím dotací. Pokud jde o vedení města, zde je problém stejný jako kdekoli jinde - obecně politiky kultura příliš nezajímá. Vidí jen nároky na rozpočet a již příliš neřeší její přidanou hodnotu, ať již pro cestovní ruch nebo kvalitu života, o vzdělávání nemluvě. Snad jen v případě velkých přešlapů typu svévolného odvolání ředitele nebo jmenování příbuzných do řídicích funkcí, kdy se zvedne vlna nevole veřejnosti, je to jiné. To pak politik většinou zpozorní a začne se kultuře věnovat. Ovšem zde se nejedná o zájem o kulturu, ale o strach z negativního mediálního obrazu.

Nedostatek zájmu o tuto oblast samozřejmě vede k tomu, že nikdo nepřichází s jakoukoliv vizí, zejména u organizací, které město zřizuje. Navíc na Kladně jsou divadla kolbištěm různých politických zájmů, kdy dochází k svévolnému a netransparentnímu jmenování či odvolávání vedení divadel. A když loni poprvé došlo za vyhraněných okolností k výběrovému řízení na místo jednatele/jednatelky divadel, přihlásila se pouze jedna zájemkyně. To nebylo žádným překvapením. Do takového politikou zmiňovaného prostředí se totiž žádný renomovaný odborník nepohne. Každému totiž musí být jasné, že jeho práce by

byla každý den ohrožena bez ohledu na to, jaké jsou její faktické výsledky. Tento nesmyslný začarovaný kruh může přerušit jenom někdo, kdo bude opravdu prosazovat zájmy divadla. Kdo zrealizuje skutečně transparentní výběrové řízení na jednatele/jednatelku za účasti odborné veřejnosti i opozice. Ten, kdo bude požadovat ve výběrovém řízení předložení skutečných koncepčních materiálů s měřitelnými indikátory, nikoliv slohová cvičení bez konkrétních cílů. Pokud zůstaneme u organizací, které zřizuje město, je třeba také zmínit Kladenský zámek, kde začíná být v posledních letech živo. Vzniklo zde či bylo opraveno několik stálých expozic. Dramaturgie v zámecké galerii však není příliš vyrovnaná. Nicméně oproti předchozím letům je patrné, že se činnosti na zámku město systematicky věnuje.

Ačkoliv má město Kladno několik platných strategických materiálů, a najdeme mezi nimi i strategii rozvoje sportu, o kultuře se toho mnoho nedočteme. Jakousi představou o směřování kultury ve městě nabízí Plán realizace a rozvoje kulturních aktivit města Kladna na období 2019–2022, který vytvořila Kulturní komise města. Nutno podotknout, že v tomto dokumentu chybí termíny, které jsou pro každý plán zásadní. Některé definované cíle jako např. péče o odkaz slavné průmyslové historie Kladenska jsou pouhou proklamací, neboť nejsou již dále rozvedené a není uvedeno, jakým způsobem jich chce město dosáhnout. Přitom je zde spousta zajímavých podnětů, např. prosazení estetických uměleckých prvků do veřejného prostoru nebo víceleté granty. Zejména víceleté granty mohou být nástrojem výrazné pomoci lidem, kteří se kultuře na Kladně věnují. O kladenských divadlech či Městské knihovně se zde nedočteme nic, jako by na kladenské kulturní scéně vůbec neexistovaly. Bude zajímavé za dva roky sledovat, co se podařilo ze zmíněného plánu prosadit a realizovat.

Závěrem se dá říci, že na Kladně se kultuře daří, i když žije ze své vlastní podstaty a zájmu obyvatel města. K tomu, aby se mohla rozvíjet a kvést, bude potřebovat velkou podporu města.

A to nejen co se týká financí, ale zejména v nějakém konzistentním a dlouhodobém přístupu, který se nebude měnit po každých komunálních volbách. V kultuře jsme obecně zvyklí na to, že finančních prostředků není příliš, musíme hodně improvizovat a jedinou odměnou je nám spokojený divák/návštěvník/čtenář. Na co se však špatně zvyká a co všechny vyčerpává, je nejistota, kdy se neustále mění podmínky pro naši práci a narůstá byrokracie. Právě začíná příprava strategie rozvoje města a doufejme, že zde bude mít kultura svoje oprávněné místo.

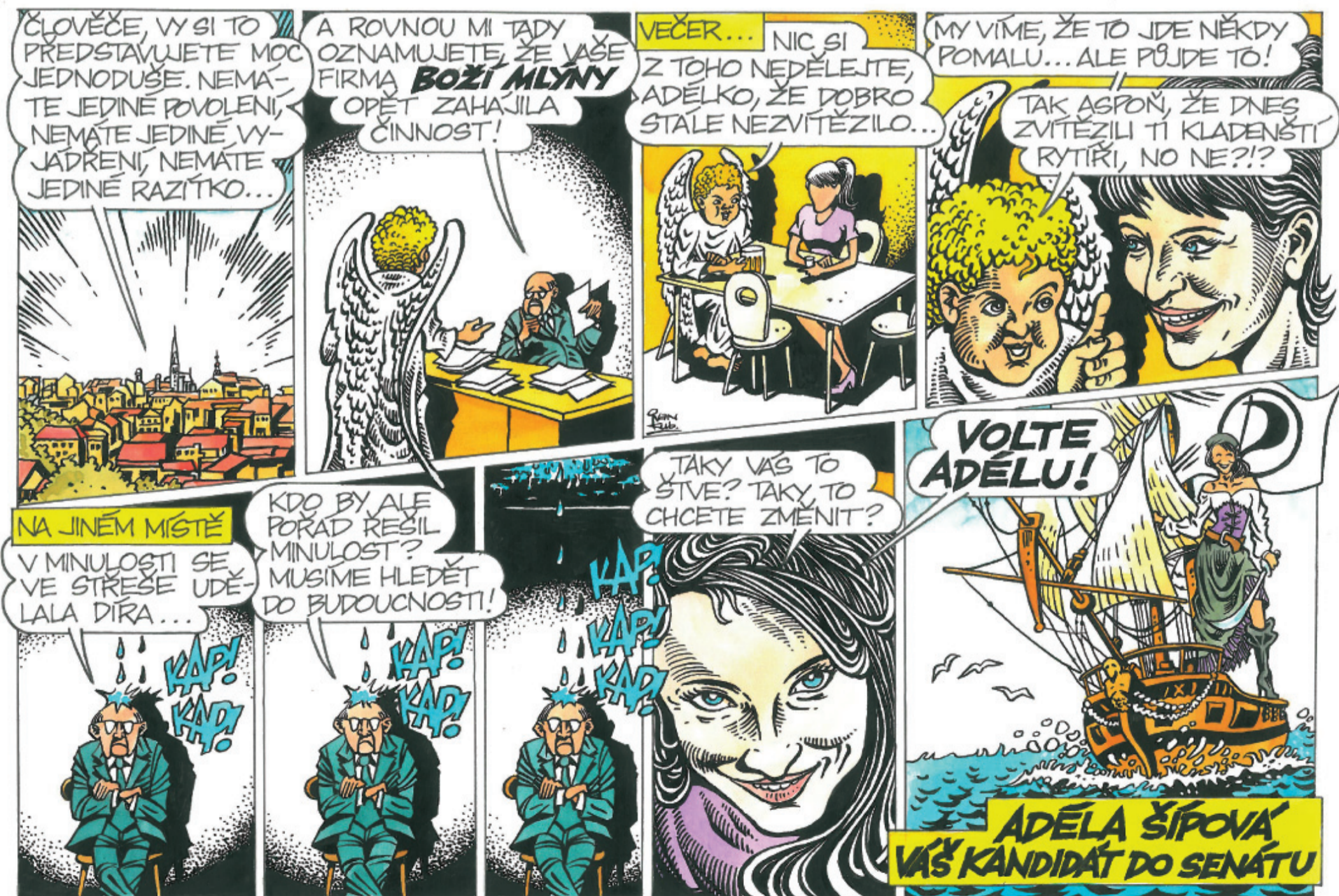
Závěrem bych chtěla poděkovat všem, kteří se aktivně podílejí na kulturním životě Kladna, ať již organizátorům, vydavatelům nebo návštěvníkům. Vím, že někdy pochybujete o tom, jestli má vaše práce smysl. Ale každý z nás, kdo v této oblasti pracoval, ví, jaký je to pocit vidět po vydařené akci nadšené diváky či návštěvníky a vědět, že právě zažili něco, co změnil jejich pohled na svět, třeba jen na chvíli. Má to smysl.

LUCIE CIRKVA CHOCHOLOVÁ

lektorka
a muzejní
pracovnice

Lucie Cirkva Chocholová se narodila v Kladně. Vystudovala Obchodní akademii ve Slaném a při zaměstnání dále bakalářské studium na Masarykově univerzitě v Brně. Aktuálně úspěšně zakončila magisterské studium oboru Management v kultuře. V kultuře má více než dvacetiletou praxi, a to nejen v soukromé sféře, ale i ve státní. Momentálně je zaměstnancem příspěvkové organizace Středočeského kraje. Je druhou místopředsedkyní kladenských Pirátů a momentálně kandiduje v krajských volbách do zastupitelstva Středočeského kraje.

NINA ŠPITÁLNÍKOVÁ: NAŠE DĚTI NÁM PŘECE NEPATŘÍ ADÉLA ŠÍPOVÁ: Kladno má stále co nabídnout

Adéla Šípovalá – advokátka, matka pěti dětí a nadšená cyklistka – a Nina Špitálníková – česká koreanistka, odbornice na Korejskou lidově demokratickou republiku, spisovatelka a aktivistka za ženská práva. Dvě političky, přízvučně Pirátů, které spojuje nejen Kladensko. Nina kandidovala v roce 2019 do Evropského parlamentu, Adélu nyní čekají v roce 2020 volby do Senátu. V rozhovoru kromě osobního života obě popisují, jaké to je, když se stanete díky kampani veřejně známou osobou, nebo proč je pro ně významná problematika matek samoživitelů ve společnosti.

Jaký je tvůj vztah ke Kladnu a okolí?

Nina: Kladno mám hodně spojené s dětstvím. Vyrůstala jsem tam, chodila do školky, školy, gymnázia a zažívala tam první lásky i první zklamání. Po maturitě jsem se ale rozhodla, že objevím svět. Přestěhovala jsem se do Prahy, studovala v jihokorejském Soulu, v Pchjongjangu či ve Vídni. Do Kladna se ale pořád vracím, a to i v momentech, které jsou v životě nejzásadnější. Na Kladně přišel na svět můj syn Malcolm.

Adéla: Na Kladensku bydlím zhruba od osmi let. Do čtvrté třídy jsme bydleli v Praze, pak jsem strávila nějaký čas u tety v Austrálii, zatímco má rodiče rekonstruovali statek v Dolanech u Kladna, navštěvovala jsem kladenské školy a gymnázium. Nyní bydlím v Doksích. Mám ráda Kladno, i když mnoho věcí bych zde chtěla změnit. Nesmírně mě ale fascinuje industriální minulost města. Na svých setkáních s lidmi často narážím na pamětníky z dolů, poldovky a z ostatních kladenských průmyslových provozů. Zejména u horníků na mě působí jejich hrdost na nebezpečnou práci, kterou dělali, a jak popisují přátelství mezi sebou, kdy se na sebe museli vzájemně spoléhat. Moc ráda také chodím do starých industriálních objektů. Představuji si tu těžkou práci, která se tam prováděla. Samozřejmě je to doba minulá, ale neměla by zůstat zapomenuta. Paměť se totiž ztrácí velmi rychle a je to škoda. Jsem ale přesvědčená, že Kladno má co nabídnout. Čím dříve si to lidé uvědomí, tím více se toho podaří zachovat.

Proč a jak sis vybrala svůj studijní obor? Baví tě tvá práce?

Nina: Od malička jsem milovala Dálný východ, ale spíše Japonsko. Když jsem dospěla k rozhodnutí, že je načase studovat vysokou školu, volba byla jasná - japanologie. Ale nakonec jsem podala přihlášku i na koreanistiku, byla přijata a tuto část Země si v něčem zamilovala. Navíc mám to štěstí, že si pořád uchovávám svůj obor jako koníček. Severokorejský výzkum si dělám tak nějak po svém, bez různých ultimát.

Každý den se ve mně mísí kultura, jelikož pracuji v pražském multikulturním centru Cross, a dělám výzkum spojený s Korejskou lidově demokratickou republikou. Tento balanc mě naplňuje a dělá šťastnou.

Adéla: Od dětství mám poměrně výrazného kritického ducha. Pamatuji si, že mi australská teta říkala „Opoziční síla“. Tento kritický duch a potom poměrně dost silná touha po obecné spravedlnosti mě dovedly k tomu, že jsem začala studovat práva. Jsem celoživotní idealistka a jsem ráda, že mě to neopouští, i když mi v září bude už čtyřicet. Boj za ideály se nesmí nikdy vzdát. A já mám radost, když můžu někomu pomoci se zorientovat v jeho potížích, když můžeme spolu najít řešení. Nešla jsem na práva kvůli tomu, že je to prestižní povolání. Vlastně jsem původně chtěla studovat žurnalistiku, ale tam jsem se nedostala. Tak jsem zkusila práva a to mi vyšlo.

Jak jde skloubit tvůj profesní a rodinný život?
Nina: Na tu otázku asi neumím odpovědět nějak obecně. Měla jsem to štěstí, že povaha mé

práce a hlavně povaha mého syna mi dovolovala současně být mámou, pracovat a rozvíjet se. Už od narození jsem brala svého syna jako partáka a tak k němu i přistupovala. Nemyslím si, že nám děti patří. Věřím, že úkolem rodiče je dítě správně nasměrovat. Pak už je tu každý sám za sebe. Takže po jeho narození jsem se rozhodla, že mu ukážu svět. Toulali jsme se spolu po buddhistických chrámech v Koreji a v Číně, Vánoce strávili v antropologickém muzeu v Mexiku, na thajské pláži potkal svou první lásku, v Dubaji tu další. Kráčíme životem spolu a jde to. Jsem za to velmi vděčná, jelikož jsem se bála, že to nepůjde.

Adéla: V našich podmínkách to jde docela těžce. Mám pět dětí. Když byly malé, studovala jsem. Když jsem je chtěla dát do školky, musela jsem ji založit. Podařilo se mi to nějak dát dohromady, jednak díky mé vytrvalosti, ale také díky široké rodině a stejnému měrou díky velkému množství přátel. Mám trochu buldočí povahu, která mě zpravidla k cíli dovede, pokud si cestou neuvědomím, že jdu špatně (i to se mi stalo). Často jsem pak až překvapená, co všechno se mi v životě povedlo. Umím dobře skloubit mnoho věcí. Umím šetřit s časem. Nejezdím autem, pokud můžu jet vlakem a pracovat. Učím své děti přebírat odpovědnost a být samostatné. Čím dříve je naučím zastat domácí práce, tím lépe pro ně. Jsou tak i svobodnější a nezávislejší. Takto mě vychovávali má rodiče a já jsem jim za to vděčná, i když už tu ani jeden z nich není.

Nino, věnuješ se problematice matek samoživitelů, co tě k tomu dovedlo?

Nina: Co mě k tomu dovedlo? Asi život. Ze dne na den jsem se stala samoživitelkou. Dokonce ještě v těhotenství. Otec mého syna si to zkrátka rozmyslel a já, i když jsem v té době nebyla přesvědčená, že jsem připravená a chci dítě, jsem morálně cítila, že potrat by nebyl v tomto moment správné řešení. Už během těhotenství jsem se ale setkávala s dost negativními reakcemi na fakt, že budu samoživitelka. „Může si za to holka sama, neměla s ním spát. Co čekala.“ Stigmatizace, strašení, urážení. Vůbec jsem to nechápala. Po porodu se to ještě zhoršilo. Překvapilo mě, že v moderní společnosti není ještě vnímáno rodičovství rovnoprávně. Máma i táta mají přece stejnou zodpovědnost, proč tedy většinou leží všechna na bedrech mámy? Proč jsou alimenty nastaveny tak, že nemohou pokrýt ani 50 % reálných nákladů dítěte? Těch otázek jsem si začala klást čím dál tím více a to byl i první impulz, kdy jsem se rozhodla vstoupit jednou nohou do politiky. Je potřeba toto změnit, či se aspoň o to pokusit.

Adélo, jaký je tvůj názor na stejnou věc, měl by stát tuto skupinu více podporovat? Jak?

Adéla: Nejsem samoživitelkou, ale vím velmi dobře, jak je to těžké. Jako advokátka a zejména pak v bezplatné právní poradně, kterou jsem otevřela v Kladenském pirátském centru, jsem se setkala s opravdu velkým počtem žen, které jsou na to samy, nebo mají jen mizernou podporu od otců svých dětí. Těm také rozvážím potravinovou pomoc. A netýká se to jen žen ze sociálně znevýhodněných skupin, byť jsou zasaženy více a častěji. Jsou to příběhy mladých žen, které mají malé děti, díky mateřství mají nejen nižší příjmy, ale navíc

mají i výrazně horší možnost získat práci, aby tak vyřešily své nízké příjmy. Na jedné straně jsou muži, kteří z partnerství snadno odejdou a nemají kvůli otcovství stejné potíže najít práci jako matky, a na druhé straně jsou ženy, které žádají výživné ve výši, která nedosáhne ani poloviny toho, co samy při nižším příjmu na dítě vynakládají. A pak jsou to právě tyto matky, které mají ještě vymyslet a zařídit, do které školky dítě umístit, když se chtějí vrátit do práce. Je to obrovská nespravedlnost, kterou některé ženy pokorně přijímají, ale já se s ní nemůžu smířit. Stát nesmí přehlížet tuto situaci, musí budovat školská zařízení pro děti, musí být nápomocný ohroženým skupinám. Bohužel se ale děje opak. Proto jsem proti vládnímu návrhu na to, aby se rušily dětské skupiny, ze kterých se mají stát jesle. Je to zase další klacek hozený rodičům pod nohy. Jak dlouho ještě budeme muset řešit jednotlivé případy chudých žen pomocí dobrovolníků v neziskovém sektoru? Těm se totiž podaří tu a tam někde pomoci, ale nedokáží to všude. Je ostudné, že třicet let po revoluci vozím potravinovou pomoc matkám s malými dětmi do ubytoven pro dělníky. A pro ty, kteří to nevědí, kladenské ubytovny nejsou jen přechodným řešením bydlení. Na Kladně jsou ubytovny výnosný byznys (ano, některé patří i místním advokátům) a lidé v nich bydlí léta. Jde o ostudný obchod s chudobou. Nesmím se s tím, že tam vyrůstají malé děti, naše budoucnost.

Jaký je tvůj názor na postavení žen ve společnosti? Dosáhly jsme již rovnoprávného stavu?

Nina: Určitě naše společnost v tomto ušla dlouhou cestu, ale k dosažení úplně rovnoprávnosti to máme ještě daleko.

Adéla: Trochu jsem na to odpověděla v předchozím bodě. Jsme na tom špatně. O rovnoprávnosti je třeba mluvit více a já vlastně s touto myšlenkou vstoupila do kampaně. I když máme rovnost zaručenou v ústavě, cesta k ní bude ještě dlouhá.

Nerovnost se projevuje jak v postoji k tomu, kdo má vlastně vychovávat a pečovat o děti, s kým z rodičů komunikuje paní učitelka a kdo píše s dětmi domácí úkoly, kdo doma obstarává všechno ohledně domácnosti, kdo obsadí vedoucí funkce a jakou odměnu dostane žena za stejnou práci, jakou dělá její kolega muž. Všechny tyto aspekty jsem si zažila na vlastní kůži, pozoruji i to, že je ženy často akceptují jako samozřejmé. Máme zbytečné bariéry v hlavách, a ty se pak zhmotňují. Znáím tolik schopných žen, které by měly být ve vrcholných pozicích, ale zůstaly v základním táboře. A znám zástupy mužů ve vrcholných pozi-

cích, u kterých nechápu, který šerpa je tam donesl. A já sama ten nepoměr vidím. Mám čtyři dcery. Přeji si, aby mohly uplatnit své schopnosti stejně dobře, jako kdyby byly muži. A svému synovi přeji, aby byl feministou, protože bude-li mít partnerku, snadněji spolu vytvoří skutečně šťastné partnerství.
Nino, kandidovala jsi loni v eurovolbách. Jak jsi kampaň prožívala? Adélo, jak to prožíváš ty nyní?

Nina: Během mé kandidatury do Evropského parlamentu se ve mně střídalo několik pocitů. Na jedné straně to byla vděčnost, že člověk je obklopen tak skvělými spolu-piráty a s nimi může bojovat za férový svět. Radost z toho, kolik skvělých a nápomocných lidí během kampaně potkal, ale i tíha zodpovědnosti za každého, kdo mi/nám věřil. Druhá strana nebyla tak pozitivní. Nebyla jsem ve veřejném prostoru nová, takže jsem věděla, co to přináší. Byla jsem připravená na hejty na mou osobu, nebyla jsem ale připravená na rasistické narážky na mého syna. S tím jsem se nemohla smířit, jelikož v té době měl něco málo po druhých narozeninách a nemohl se bránit.

Adéla: Vděčnost za spolupráci pirátským dobrovolníkům pociťuji stejně jako Nina. Líbí se mi, že jde o vtipnou stranu plnou velmi bystrých lidí. Moc mě to baví. Život musí být protkáán radostí, jinak to není k žití. Co mě ale vysiluje, je boj se lži a zlými úmysly zvenčí. Boj proti hoaxům je nekončící a ne vždy úspěšný. Stýkám se se seniory, také jim vozím potravinovou pomoc. A když si s nimi povídám, nestačím se divit, jakou představu o Pirátech mají. Prý jim někdo píše, že je chceme zbavit volebního práva. Že jim chceme brát řidičáky. A když se ptáte, kde to četli, tak vám řeknou, že na internetu, bez uvedení přesné stránky. Je těžké tyto záměrně šířené lži vymýtit. Nemůžu mluvit se všemi seniory v obvodu, nezvládnou se setkat osobně s každým. Pravda a láska ale vždy zvítězí nad lží a nenávistí. Učí nás to přece pohádky a tomu věřím i já.

POMŮCKA: ABORT. ÁSANA, LINHA	ČESKÝ SBORMISTR	VÝSLEDEK SPORTOVNÍHO UTKÁNÍ	FRANCOUZSKÁ PŘEDLOŽKA		VEDLEJŠÍ PRACOVNÍ POMĚR ZKR.	CIZÍ ŽENSKÉ JMÉNO	VÝSTŘIH	CHEM. ZN. ZLATA		SPZ KUTNÉ HORY	CIZÍ MUŽSKÉ JMÉNO	KROUCENÍ	ÚŘAD ZASTAR.	SOLMIZAČNÍ SLABIKA	PŘEVEDENÍ DO ZTRÁT	OHROŽENÍ DAMY V SACHU	
DRUH DROGY ZKR.				KAZ					SEZNAM								
PŘEZDÍVKA PREZIDENTA EISENHOWERA				OBUTÍ AUT MPZ EGYPTA					KUPA TAJENKA								
CITO-SLOVCE CHLÁČO-LENÍ			OPAK LYRIKA NĚMECKÁ KARET. HRA					POTRAT CHEMICKÝ PRVEK ZN. NB						VOZKŮV POVEL PODLAHOVÁ KRYTINA			
OBSAH DLANĚ					HLASOVÁ SCHOPNOST DRAVÝ PTÁK				MPZ NOVÉHO ZÉLANDU CÍRKEVNÍ BUDOVA				OBYVATELÉ MINISTER. OBRANY ZKR.				
FOTBALOVÝ KLUB ??? ATHÉNY				OZDOBNÝ KÁMEN MAĐAR ZASTAR.						VYDÁNÍ CENIN DEŠŤOVÉ VODY							
	CHUDINSKÁ ČTVRT ANGL.	CITOSLOVCE POCHOPENÍ SPISY				STŘÍBRNÁ MINCE HYDROXID SODNÝ					OSOBNÍ ZÁJMENO RUSKÁ ŘEKA				BÝVALÉ NĚMECKÉ HLAVNÍ MĚSTO	PLOŠNÁ VYMĚRA	
PLANETA							ŠLECHTICKÝ TITUL ROV					TEN I ONEN AMERICKÁ METALOVÁ KAPELA					
INICIÁLY HEREČKY KRBOVÉ			JMÉNO SPISOVATELE GORDONA DOBYTEK					LESNÍ ZVÍŘE ŠKOLENÍ						NEBO ANGL. PŘEMÍSTOVAT			
UNIVERZITA TOMÁŠE BATI ZLÍN ZKR.				VEDRO STUDIJNÍ POBYT					CIZÍ ŽENSKÉ JMÉNO VÝPRAVNÁ BÁSEŇ								
4. PLANETA SLUNEČNÍ SOUSTAVY					MLADÉ PTÁKA MECHANICKÝ VÝCVIK					LETNÍ DIVADLO FORMA							
	LECHTAT	A TAK DÁLE ZKR. ČÁST TĚLA PTÁKŮ				PŘERĚK- NUTÍ DĚTSKÝ ZÁSYP					INICIÁLY LYŽAŘKY SUDOVÉ ZÁKL. BAREV				ÚDOLÍ	INICIÁLY HEREČKY CHADIMOVÉ	
SLINUTÝ POPILEK						OPĚT MLADÉ OBILÍ							CIZÍ VÝROBCE AUDIOKAZET UPOZORNĚNÍ				
INICIÁLY TENISTY LENDLA			RUŠNO ŘÍMSKÝCH 8					POLOHA V JÓZE SLUCHOVÝ VJEM						POVZDECH JAPON. SPIS. KÓBŮ ???			
MEZI-NÁRODNÍ OLYMPIJSKÝ VÝBOR ZKR.				MAĐAR. HUD. SKLADATEL BYV. JEDN. JASU					SOK EXPRESNÍ POŠTA ZKR.							VÝZVA K ZAHÁJENÍ SOUBOJE	
DEŠŤ ANGL.				ZÁBAVNÉ PASMO AUTORSKÝ ARCH ZKR.						MÍT ZALÍBENÍ INICIÁLY EINSTEINA							
PLEMENO PSA								ŠKROBOVÁ MOUČKA									
BOJOVÉ CVIČENÍ ???-CHI				JMÉNO PSA				SUCHÁ TRÁVA						AKCIOVÁ SPOLEČNOST ZKR.			

Tajenku křížovky pošlete na e-mail adela.sipova@pirati.cz Tři vylosovaní luštitelé dostanou pirátské tričko.

VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LZE ZADÁVAT I CHYTŘE

V rámci své odborné praxe se věnuji problematice veřejných zakázek. Je škoda, že se naše veřejné instituce, úřady, obce a jimi zřízené instituce příliš nesnaží inspirovat dobrými příklady a praxí v zahraničí. Ono totiž jde při nákupech nebo objednávání služeb postupovat chytře. Tím myslím situaci, kdy se objednatel snaží nejen ušetřit, ale současně podpořit takové dodavatele, kteří uvažují moderně.

Jde o jasný trend do budoucna, kterému se snad přestaneme už jednou bránit a který zahrnuje udržitelný rozvoj, etické nákupy, zohledňuje sociální aspekty, podporuje důstojné pracovní podmínky,

podporuje zaměstnanost hůře uplatnitelných zaměstnanců, podporuje malé a střední podniky označované též jako sociální podniky.

Často slyším od úředníků, že musí soutěžit jen na nejnižší cenu, protože jinak by byla zakázka diskriminační. Není tomu tak. Naopak současné zákony a evropské směrnice s tímto trendem počítají. Jen je třeba přestat se bát, odhodit staré postupy a začít uvažovat jinak. Ostatně i uvědomějí občané to dokáží, pokud to jde. Je mnoho lidí, kteří si raději koupí zboží od někoho, kdo třeba zaměstnává lidi v chráněných dílnách nebo kdo hospodáři na nedalekých pozemcích a nevozí zboží z daleka. Podobně tedy může nakupovat i stát a obce. Takto se nám totiž podaří vytvářet hlubší prospěch pro společnost a ekonomiku a minimalizovat negativní dopady na životní prostředí.

A můžeme jmenovat konkrétní příklady, jak se to projevuje. Například v pracovníprávní oblasti je možné z hlediska veřejných zakázek tlačit na to, aby dodavatelé neporušovali nebo neobcháze-li zákoník práce a dodržovali lidskoprávní předpisy, naopak aby zajišťovali maximální možné vhodné pracovní podmínky pro své zaměstnance. Dále aby více zaměstnávali lidi znevýhodněné na trhu práce, absolventy škol, děti z dětských domovů. Aby si tito lidé mohli zvýšit kvalifikaci, což

v konečném důsledku obohacuje ekonomiku našeho státu.

A možností je více. Například je možné cílit, aby dodavatel platil včas faktury svým poddovatelům. To bývá občas problém velkých stavebních firem, které díky své silné pozici dokážou položit nejednu menší poddovatelkou stavební firmu, která má slabší vyjednávací schopnosti. Dalo by se říct, že to je problém těch malých firem. Není tomu tak, protože to vše přináší negativní důsledky pro pracovní trh, zaměstnanost, kupní sílu občanů atd. I zde je tedy možné uvažovat strategicky a velké firmy, které se chovají jako žraloci, svázat podmínkami, které budou muset dodržovat, chtějí-li se ucházet o veřejné zakázky.

No a do třetice jsou to ekologické veřejné zakázky. I zde je možné objednávat užitečně tak, že dodavatelé budou při přípravě nabídky zvažovat i úspory energií, snížení škodlivých emisí, využívání ekologických materiálů a recyklace.

Jako matka velké rodiny jsem vždy uvažovala, zda věc, kterou kupuji, poslouží více lidem, zda je kvalitní a není jen na jedno použití, zda neprodukuje moc odpadů, které pak musím zase složitě třídít a odvézt. Zda oblečení nešílí dětské otroci apod. Kéž by podobně uvažovali i veřejní zadavatelé.

Adéla Šípová

PRAVDA VS. HOAXY

Politická konkurence i jednotlivci se snaží pomoci lži a výmyslů manipulovat lidmi v náš neprospěch. Čistá politika, kterou Piráti přinášejí, vadí některým tradičním politikům a oligarchům. Dezinformace se lehce šíří, ale o to hůře vyvracejí. Dalším zdrojem nepravd, které rozumně uvažujícího člověka zaručeně zvednou ze židle, jsou falešné profily na sociálních sítích a webové stránky tváří se jako oficiální pirátské. Ale rozhodně nejsou. Pokud v tom i vy máte guláš, přinášíme upřesnění k několika z nejčastějších hoaxů.

HOAX — Místopředsedkyně Pirátů Olga Richterová prosazuje masovou výstavbu bytů pro migranty z Afriky na úkor mladých českých rodin. V řetězových e-mailech a na sociálních sítích hromadně šířená lež sice vzbuzuje pobouření a hněv, ale jedná se o naprostý blud.

PRAVDA — Olga Richterová nikdy nic takového neřekla. Naopak dlouhodobě pracuje na dostupném bydlení pro české občany všech věkových kategorií a sociálního postavení. Za šíření smyšlených zpráv už byla dokonce podaná žaloba.

HOAX — Lidem starším 70 let chtějí Piráti odebrat řidičské průkazy, stejně tak volební právo a omezit dostupnost lékařské péče. Nutíme prý seniory ke stěhování do domovů důchodců a k soužití s cizími lidmi. Zní to sice absurdně, ale i tomu řada lidí pro nedostatek ověřených informací věří. Jak to tedy je doopravdy?

PRAVDA — Piráti se zasazují, aby žádní držitelé řidičských průkazů nebyli diskriminováni. To se týká i volebního práva, kde bychom uvítali možnost, například v komunálních volbách, volit i sedmnáctiletým. Piráti nechtějí omezovat volební právo. Totéž platí o dostupnosti zdravotní péče, kterou chceme na nejvyšší možné úrovni pro všechny občany ČR bez rozdílu. Nedikujeme nikomu, s kým a kde má žít. Prosazujeme propracovanou sociální politiku, která má za cíl zajistit sociální bydlení i starším občanům.

HOAX — Předseda Pirátů Ivan Bartoš prosazuje, aby dva lidé žijící ve velkém bytě k sobě přibrali další dva nebo patlil zvláštní daň. Cože?

PRAVDA — Nic takového od pirátského předsedy nikdy nezaznělo. Uvědomujeme si krizi dostupnosti bydlení zejména ve velkých městech a podnikáme kroky na sněmovní i komunální úrovni pro zlepšení situace, což se například díky Pirátům na Magistrátu hl. m. Prahy daří.

HOAX — Piráti podporují přijímání uprchlíků a v Evropském parlamentu jejich europoslanci hlasovali pro legalizaci pašování migrantů, zavedení kvót a také pro otevření přístavů lodím s uprchlíky.

PRAVDA — Piráti se snaží řešit migrační politiku v souladu s mezinárodním právem. Stát i EU by měly bojovat proti nelegálnímu převaděčství, řešení případného azylu by se mělo odehrávat ideálně mimo EU.

